

det modsatte ikke udtrykkelig er angivet. Denne trang kan være forskellig efter, hvilken art af hjælp der er tale om. Med hensyn til *enkkepension* skal der ikke udøves et *skøn* over trangen, idet pensionens størrelse udmåles efter faste regler, nemlig de samme regler, som gælder for udmåling af folkepension.

Det udtales i bestemmelsen, at det skal tilstræbes i stedet for økonomisk bistand at skaffe den, der søger hjælp, arbejde eller at yde hjælpen således, at den pågældendes erhvervsevne udvikles eller genoprettes, således at han kan klare sig ved eget arbejde.

Hjælp kan efter loven også ydes til udlændinge, dog at der kan blive tale om hjemsendelse, hvis hjælpen bliver mere end rent midlertidig.

Til § 2.

Bestemmelsen fastslår omfanget af forsørgelsespligten over for det offentlige og indeholder i forhold til de gældende bestemmelser den ændring, at der ikke længere er forsørgelsespligt over for stedbørn, hvilket der efter den gældende lov kan være i visse tilfælde. En bestemmelse om forsørgelsespligt over for adoptivbørn er udgået af loven, da den må anses for overflødig.

Til §§ 3-7.

Efter den gældende lov kan der, når der ydes hjælp, pålægges den forsørgelsespligtige bidrag. Det foreslås nu, at der i stedet gives det offentlige adgang til at indtræde i retten til bidrag efter privatretlige regler, d. v. s. lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller og om børns retsstilling. Når der ikke er mulighed for at indtræde i en sådan ret, d. v. s. når der ydes hjælp til en af de to ægtefæller, der lever sammen, eller til et barn, der lever sammen med forældrene, skal der dog kunne fastsættes en betaling til hel eller delvis dækning af hjælpen.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i forsorgsloven for Færøerne, idet der dog er foretaget redaktionelle rettelser.

Til § 9.

Bestemmelsen indeholder den almindelige regel om offentlig hjælp efter loven. Størrelsen af hjælpen fastsættes efter et *skøn* over trangen. Løbende *underholdshjælp* må normalt ikke udgøre mere end 85 pct. af folkepensionen. I bestemmelsen er indsat en regel, svarende til reglen i den danske forsorgslov, hvorefter der ikke normalt kan ydes hjælp til en arbejdsdygtig person, der kan få fuld beskæftigelse og derved få sædvanlig løn.

Til §§ 10-12.

Bestemmelserne svarer til de gældende, idet der dog er foretaget redaktionelle ændringer, og betingelserne for hjælp efter § 11 er lempet noget.

Til § 13.

Reglen om ydelse af hjælp til befordring er ændret, således at størrelsen af hjælpen ikke ubetinget bliver knyttet til satser fastsat af Centralforeningen af sygekasser på Færøerne, men ydes efter satser, som der mellem Centralforeningen og vedkommende organisationer *måtte* være *overenskomst* om.

Til § 14.

Reglerne om ydelse af *særforsorg* er ved forslaget bragt i overensstemmelse med de regler, der fra 1. april 1965 har været gældende i den danske forsorgslov. For sindslidende gælder særlige regler, som fastsættes af indenrigsministeriet; for de øvrige særforsorgsområder er særforsorg som hovedregel gratis indtil det fyldte 60. år, hvorefter der gælder samme indbetalingsregler som for personer på alderdomshjem og plejehjem. Kun personer, der, medens de er under forsorg, har en ikke uvæsentlig *lømindtægt*, kan komme til at betale for særforsorgen.

Til § 15.

Medens almindelig underholdshjælp efter forsorgsloven normalt kun udgør 85 pct. af folkepensionen, har der hidtil til personer med tuberkulose eller børnelammelse (polio) kunnet ydes hjælp i *videre omfang*, for at den pågældende nogenlunde kan bevare det leveniveau, han kunne have haft, såfremt han ikke havde været syg. Reglerne udvides nu — i overensstemmelse med en ved lov af 16. februar 1966 gennemført ændring af den danske forsorgslov — til også at omfatte andre tilfælde af *langvarig sygdom*. Baggrunden for denne udvidelse er, at der hidtil i en række tilfælde af langvarig sygdom, som dog ikke medførte varig nedsættelse af erhvervsevnen, har været ydet invalidepension, der er blevet inddraget, når modtageren på ny måtte anses for at være i stand til at klare sig selv. Ved forslag til lov for Færøerne om invalidepension m. v. er det imidlertid som vilkår for tilkendelse af pension angivet, at nedsættelsen af erhvervsevnen skal være *varig*. De personer, som efter den hidtidige praksis ville have kunnet få midlertidig invalidepension, vil derfor være henvist til hjælp efter forsorgsloven, og det foreslås at give dem adgang til den rigeligere hjælp for ikke at forringe deres stilling.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel, dog